

която е негово твореніе; тія голѣмы свѣтли тѣла, които ся движѣтъ по таѣхъ пространность надъ главы-тѣ ни, между които наша-та земя е кѣту едно пѣсѣчно зърно. Кой заповѣдва на слънце-то да изгрѣе и да освѣщава день-тъ? Кой казва на лунѣ-тѣ да свѣти нощя? Кой създади сички-тѣ звѣзды, които украсявѣтъ небе-то и сѣ слънца, отъ които сяко си има свой мѣръ и го освѣщава? Кой е всемогѣщій Творецъ на тія чудеса, предъ кого-то гордость-тана заблуденый умъ ся смѣтѣва и изгубѣва? Кой можи да направи тія чудны красоты, освень върховный Създатель на вселеннѣ-тѣ? Можакъ ли тѣ сами отъ себя си да станѣтъ? — Това не бы помыслилъ нити безбожникъ-тъ.

Тѣзи красоты сѣ книга, която мѣлчешкомъ учи сички хора по свѣта да познавѣтъ Божіѣ-тѣ славѣ, величество и могѣщество-то му. По таѣхъ книгѣ ся учили пѣрвы-тѣ челоѣцы да познавѣтъ Божіѣ-тѣ воли и да исполнявѣтъ, безъ да ги учи нѣкой. Тѣ оставили таѣхъ книгѣ и на дѣтѣта си; нѣ тѣзи послѣдны-тѣ разбрахѣ тѣзи книгѣ на опаки: Тѣ, кѣту гледахѣ свѣтли-тѣ Божіи дѣла, почудихѣ ся и ги зехѣ за сѣщи богове; за туй начнали да ся кланѣтъ и да обожавѣтъ звѣзды-тѣ и други небесны свѣтила. Безумни! отдадохѣ молитвы на слънце-то, мѣсяца и други бездушни твари, и забравихѣ дѣлжность-тѣ си къмъ свой Творецъ!

7. ЦЪРКВА.

Въ сяко село и градъ църква-та ся отличава отъ други-тѣ кѣщя. Тя е общій домъ за сички-тѣ: за стары и млади,